

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň Mgr. Markéty Jiráskové a JUDr. Blanky Trávníkové ve věci

žalobců: **a) A. K.**, nar. dne xxx
 b) K. K., nar. dne xxx
 oba bytem Xxx, Xxx
 oba zastoupeni advokátem Mgr. Petrem Novákem
 sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti
žalované: **Smartwings, a. s.**, IČO 256 63 135
 sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6

o zaplacení 800 EUR s příslušenstvím,

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. října 2020, č. j. 14 C 186/2020-30,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výrocích I. a II. o věci samé **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích III. a VI. zrušuje.
- III. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích IV. a V. o nákladech řízení mění jen tak, že výše těchto nákladů činí 300 Kč, a že je jsou žalobci a) a b) povinni zaplatit žalované společně a nerozdílně; jinak se v těchto výrocích potvrzuje.
- IV. Žalobci jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení 600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce a) domáhá po žalované zaplacení částky 400 Eur se zákonným úrokem z prodlení z částky 400 Eur od 4. 7. 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Barchánková.

do zaplacení ve výši 10 % ročně (výrok I.), zamítl žalobu, kterou se žalobkyně b) domáhá po žalované zaplacení částky 400 Eur se zákonným úrokem z prodlení z částky 400 Eur od 4. 7. 2019 do zaplacení ve výši 10 % ročně (výrok II.), zamítl žalobu, kterou se žalobkyně c) domáhá po žalované zaplacení částky 400 Eur se zákonným úrokem z prodlení z částky 400 Eur od 4. 7. 2019 do zaplacení ve výši 10 % ročně (výrok III.), uložil žalobci a) povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.), uložil žalobkyni b) povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V.) a uložil žalobkyni c) povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok VI.)

2. Rozhodl tak o společné žalobě žalobců ze dne 2. 8. 2020, kterou se každý ze žalobců domáhal na žalované zaplacení částky 400 Euro s příslušenstvím s odůvodněním, že se žalobci dne 10. 6. 2019 zúčastnili letu č. QS2799 z Udždy do Prahy, který byl operován žalovanou. Přílet byl původně plánován dne 10. 6. 2019 v 21:50 hodin, skutečně však přiletěl až dne 11. 6. 2019 v 1:00 hodin. Předpokládaný přílet byl opožděn o více jak tři hodiny a žalobci (každý z nich) z tohoto důvodu požadovali odškodnění ve výši 400 Euro podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004.
3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila. Učinila nesporným, že předmětný let se uskutečnil a že se tohoto letu účastnili žalobci. Dle žalované však zpoždění dosáhlo pouze délky 2 hodiny 59 minut.
4. Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že žalobci se dne 10. 6. 2019 účastnili letu žalované č. QS (TVS) 2799 z Udždy do Prahy, let přistál v Praze dne 11. 6. 2020. Původní čas odletu se měl uskutečnit dne 10. 6. 2019 v 16:30 hodin času UTC, přílet dne 10. 6. 2019 v 19:50 času UTC, přičemž skutečný odlet se uskutečnil v čase 19:45 UTC, k dotyku kola s přistávací dráhou došlo v čase 22:42 UTC a k prvnímu otevření dveří letadla pak v čase 22:49 UTC. Soud I. stupně vysvětlil, že pro nadbytečnosti neprovedl důkaz vyžádáním zprávy letiště Praha, neboť získal dostatek podkladů k rozhodnutí.
5. Na podkladě těchto skutkových zjištění soud I. stupně uzavřel s odkazem na článek 7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále i jen „Nařízení č. 261/2004“), že žaloba není důvodná. Uvedl, že k prvnímu otevření dveří letadla došlo v čase 22:49 hod času UTC, zpoždění letadla na příletu tedy nedosáhlo tří hodin, žalobcům proto nárok na odškodnění nevznikl. Soud I. stupně proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud I. stupně s poukazem na § 142 odst. 1 a § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), tak, že přiznal žalované, která byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč za účast na jednání dne 29. 10. 2020.
7. Žalobci napadli rozsudek soudu I. stupně včasným a přípustným odvoláním z důvodů uvedených v § 205 odst. 2 písm. b), d), e) a g) o. s. ř. Žalobci nesouhlasili se závěrem soudu I. stupně o tom, že zpoždění předmětného letu nepřesáhlo 3 hodiny. Vytkli soudu I. stupně, že neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl jimi navržený důkaz potřebný k prokázání rozhodných skutečností, a to důkaz zprávou Letiště Václava Havla Praha pro zjištění doby přistání letadla. Žalobci poukázali na to, že v řízení namítli pravdivost a správnost listiny předkládané žalovanou, tj. záznam o provedení letu, soud I. stupně k ní proto neměl přihlížet. Žalobci dále uvedli, že ze záznamu o provedení letu nelze dovodit, že k otevření dveří letadla došlo v čase 00:49 hodin (22:49 hodin UTC), neboť tento záznam žádný takový údaj neobsahuje. Dle žalobců není možné zaměňovat přistavení letadla na stojánku (do bloku) – zašpalkování a otevření dveří letadla, když žalobci mají za to, že nelze otevřít dveře letadla, dokud není letadlo na stojánce – zašpalkováno, ale k otevření dveří musí dojít až o řádově několik minut později. Žalobci nakonec poukázali na

rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (spojené případy S. v Condor, and B. v Air France - C-402/07 a C-432/07), dle něhož postačí, pokud zpoždění dosáhne délky 3 hodin, jakož i na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie pod sp. zn. C-452/13, který vykládá pojem „čas příletu“ tak, že se jím označuje okamžik, kdy se otevřou alespoň jedny dveře letadla a cestující jsou v tomto okamžiku oprávněni letadlo opustit. Žalobci navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

8. Žalovaná se k odvolání žalobců písemně nevyjádřila. Při jednání odvolacího soudu navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil a uložil žalobcům nahradit žalované náklady odvolacího řízení.
9. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo postupem podle § 212, § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. Poté dospěl k následujícím závěrům:
10. Odvolací soud nejprve konstatuje, že rozsudek soudu I. stupně týkající se nezletilé žalobkyně c) neměl být vůbec vydán, a to ze dvou důvodů. V první řadě není obecně možné, aby poté, kdy účastník řízení (žalobce) vezme žalobu v celém rozsahu zpět před tím, než soud rozhodne o věci samé, bylo následně o jeho nároku věcně rozhodnuto, jak učinil soud I. stupně. Usnesením soudu I. stupně ze dne 14. 10. 2020, č. j. 14 C 186/2020-24 bylo řízení ve vztahu k žalobkyni c) zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby a rozhodnuto o nákladech řízení mezi ní a žalovanou. Tím bylo řízení mezi těmito účastníky skončeno. Citované usnesení bylo doručeno účastníkům řízení dne 14. 10. 2020, posledním dnem patnáctidenní lhůty k podání odvolání proti usnesení byl den 29. 10. 2020, kdy se konalo jednání soudu I. stupně a u něhož byli účastníci, resp. jejich zástupci přítomni. Bylo na soudu I. stupně, aby před tím, než rozhodl o věci samé, vyčkal nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení mezi žalobkyní c) a žalovanou, popř. mohl při jednání učinit dotaz na účastníky řízení, zda se proti usnesení odvolají či se svého práva podat odvolání vzdávají. Pokud tak neučinil a rozhodl o nároku žalobkyně c) rozsudkem, zatížil tím řízení vadou /§ 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř./.
11. Dalším důvodem, který bránil vydání rozsudku soudem I. stupně ve vztahu k žalobkyni c) byl (nebýt předchozího zastavení řízení) ten, že řízení o nároku nezletilé žalobkyně c) nemělo proběhnout pro nedostatek podmínky řízení /§ 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř./.
- Podání žaloby rodiči za nezletilou žalobkyni c) nebylo totiž schváleno opatrovnickým soudem ve smyslu § 898 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a § 466 písm. k) zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních. Jednalo se o nedostatek podmínky řízení, který bylo možné odstranit (§ 104 odst. 2 věta první o. s. ř.). Žalobkyně c) tak k výzvě soudu I. stupně neučinila, a pokud by nevzala svou žalobu zpět, bylo by nutné řízení o jejím nároku zastavit (§ 104 odst. 2 věta třetí o. s. ř.).
12. Na základě uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně týkající se žalobkyně c) ve výrocích ad III. a ad VI. postupem podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. bez dalšího zrušil. Věc v rozsahu zrušení soudu I. stupně k dalšímu řízení nevracel, neboť ve vztahu k žalobkyni c) již bylo pravomocně rozhodnuto usnesením ze dne 14. 10. 2020, č. j. 14 C 186/2020-24.
13. Odvolací soud se proto dále zabýval již jen odvoláním žalobců a) a b) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Po přezkumu napadeného rozsudku odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatek důkazů, ze kterých čerpal správná skutková zjištění o tom, že se žalobci dne 10. 6. 2019 účastnili letu žalované č. QS (TVS) 2799 z Udždy do Prahy, že se původní čas odletu měl uskutečnit dne 10. 6. 2019 v 16:30 UTC a přílet dne 10. 6. 2019 v 19:50 UTC, že se skutečný odlet uskutečnil v 19:45 UTC, že k příletu letadla došlo ve 22:42 UTC, k prvnímu otevření dveří letadla ve 22:49 UTC a že zpoždění letadla na příletu nedosáhlo tří hodin.
14. Žalovaná při jednání odvolacího soudu poukázala na to, že Letiště Václava Havla Praha nemá potřebné údaje o letech, tyto informace má pouze Řízení letového provozu České republiky. Dále k dotazu odvolacího soudu k vysvětlení údajů v listině označené jako „Flight list, TVS2799, OUD-

PRG, 2019-06-10, N820TJ“ (tj. záznam o provedení letu), která byla provedena k důkazu před soudem I. stupně, uvedla, že předmětný let byl operován americkou společností Swift Air, která spadá pod kontrolu amerického úřadu pro civilní letectví, proto je záznam o provedení letu v elektronické podobě. Žalovaná dále uvedla, že v údajích o časech letu je rozhodujícím údajem čas označený jako „AA block“, což znamená *actual arrival*, v překladu aktuální přílet, a *block*, v překladu tzv. blokové hodiny, které se počítají od uzavření letadla na odletu (AD block) do jeho opětovného otevření na příletu (AA block). K tomu žalovaná doložila odvolacím soudem k důkazu provedenou listinu Eurocontrolu (tj. organizace řídící letový provoz v Evropě) z internetové stránky https://ext.eurocontrol.int/lexicon/index.php/Block_hour, k výkladu pojmu „Block hour“, a to včetně českého překladu. Nakonec žalovaná poukázala na to, že povinnost uchovávat záznam o provedení letu vyplývá z nařízení Evropského parlamentu č. 216/2008 a podléhá kontrole Úřadu pro civilní letectví a Evropské agentury pro bezpečnost dopravy.

15. Při jednání odvolacího soudu byli žalobci vyzváni postupem podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., aby doplnili skutková tvrzení o tom, kdy přesně (přesný čas) se u letu č. QS2799 z Udždy do Prahy po přistání letadla v Praze dne 11. 6. 2020 otevřely alespoň jedny dveře letadla, a aby ke svým tvrzením předložili nebo označili důkazy. Zároveň byli žalobci poučeni o tom, že v případě nesplnění této výzvy se vystavují nebezpečí neúspěchu ve věci pro neunesení břemene tvrzení nebo břemene důkazního. Žalobci na výzvu odvolacího soudu reagovali tak, že uvedené skutečnosti tvrdili již ve své žalobě, když mají za to, že přistání letadla a otevření jeho dveří je identický moment. Jako důkaz navrhli, aby si soud vyžádal údaje o letu od letiště Praha. Uvedli, že oni sami letiště o sdělení potřebných informací o předmětném letu nepožádali.
16. Podle článku 1 odst. 1 písm. c) Nařízení č. 261/2004 toto nařízení stanoví za podmínek v něm stanovených minimální práva cestujících, jestliže je jejich let zpožděn.
17. Podle článku 7 odst. 1 Nařízení č. 261/2004 odkazuje-li se na tento článek, obdrží cestující náhradu ve výši: a) 250 EUR u všech letů o délce nejvýše 1 500 kilometrů; b) 400 EUR u všech letů ve Společenství delších než 1 500 kilometrů a u všech ostatních letů o délce od 1 500 kilometrů do 3 500 kilometrů; c) 600 EUR u všech letů nespádajících pod písmeno a) nebo b). Při určování vzdálenosti se vychází z posledního místa určení, kam cestující v důsledku odepření nástupu na palubu nebo zpoždění přiletí později než v plánovaném čase.
18. Odvolací soud konstatuje, že z rozsudku Soudního dvora ze dne 4. září 2014 ve věci C-452/13 (Germanwings GmbH v. R. H.) vyplývá, že při aplikaci čl. 7 Nařízení č. 261/2004 je třeba vycházet z toho, že pojem „čas příletu“ používaný k určení rozsahu zpoždění letu, odpovídá okamžiku, kdy se otevřou alespoň jedny dveře letadla a cestující jsou oprávněni letadlo opustit.
19. Žalobci v žalobě netvrdí, kdy se otevřely alespoň jedny dveře letadla po příletu do Prahy, tvrdili pouze, že do cílové destinace „dorazili“ až dne 11. 6. 2019 v 1:00 hodin. Po výzvě odvolacího soudu, aby doplnili skutková tvrzení o tom, kdy přesně se u předmětného letu z Udždy do Prahy po přistání letadla v Praze dne 11. 6. 2020 otevřely alespoň jedny dveře letadla, uvedli, že tuto skutečnost již tvrdili v žalobě. Poté upřesnili, že mají za to, že „přistání“ letadla a otevření jeho dveří je identický moment. Tento jejich názor odvolací soud nesdílí. Jak správně zjistil soud I. stupně (viz výše), k příletu letadla došlo ve 22:42 UTC (čas uvedený u údaje „AA“), tj. po 2 hodinách a 52 minutách po plánovaném příletu v 19:50 UTC. Okamžik příletu letadla, kterým se podle některých evropských nařízení a některých dokumentů Mezinárodního sdružení leteckých dopravců (IATA) označuje okamžik, kdy letadlo dosáhne svého parkovacího stanoviště (viz rozsudek ESD ve věci C-452/13), však není shodný s okamžikem, kdy se otevřou dveře letadla, k čemuž dojde zpravidla později. V posuzované věci se dveře letadla otevřely ve 22:49 UTC (čas uvedený u údaje „AA block“), tj. po 2 hodinách a 59 minutách po plánovaném příletu. Žalobci tvrdili, že letadlo „dorazilo“ (tento pojem žalobci nijak blíže nevysvětlili, tzn., není zřejmé, s jakou skutečností má být časově spojen) do cílové destinace v 1:00 hodin (zřejmě místního času), k otevření dveří letadla mělo dojít ještě později. Ke svému tvrzení však žalobci žádný důkaz

nepředložili a jimi uvedený časový údaj ani neodpovídá žádnému časovému údaji uvedenému v záznamu o provedení letu, o jehož pravdivosti nemá odvolací soud s ohledem na to, že podléhá kontrole příslušných orgánů v letecké dopravě, žádných pochyb.

20. Soud I. stupně nepochybil, když neprovedl žalobci navržený důkaz, tedy si nevyžádal informace od Letiště Václava Havla v Praze o době příletu předmětného letu, resp. o délce zpoždění, neboť letiště takovými údaji nedisponuje, jak uvedla i žalovaná. Žalobcům pak jde k jejich tíži, že se na letiště (či jiný subjekt) se žádostí o poskytnutí těchto informací vůbec neobrátili ať již před podáním žaloby či po jednání soudu I. stupně. Soud může na návrh účastníků vyžádat předložení pouze takových důkazů, které účastníci nemohou prokazatelně a ze závažných důvodů zajistit sami.
21. Odvolací soud uzavírá, že soud I. stupně správně zjištěný skutkový stav o tom, že zpoždění letadla na příletu nedosáhlo tří hodin, když tento jeho závěr nebyl v odvolacím řízení vyvrácen, posoudil přiléhavým způsobem i po stránce právní, aplikuje přitom (správně) článek 7 Nařízení č. 261/2004. Zamítnutí žaloby o zaplacení 2 x 400 EUR s příslušenstvím soudem I. stupně proto bylo správné.
22. Odvolací soud tak s ohledem na veškeré uvedené skutečnosti rozsudek soudu I. stupně ve výrocích ad I. a ad II. o věci samé podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
23. Odvolací soud dále postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil rozsudek soudu I. stupně ve výrocích ad IV. a ad V. o nákladech řízení jen tak, že výše těchto nákladů činí 300 Kč, a že je jsou žalobci a) a b) povinni zaplatit žalované společně a nerozdílně; jinak jej v těchto výrocích jako věcně správně potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
24. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. V odvolacím řízení úspěšné žalované přísluší náhrada nákladů řízení odpovídající paušální náhradě hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o. s. ř. Žalované vznikly v odvolacím řízení náklady ve výši 600 Kč za dva úkony po 300 Kč, a to příprava na jednání a účast na jednání před odvolacím soudem dne 24. 3. 2021 dle § 1 odst. 3 písm. b) a c) a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. Jejich zaplacení odvolací soud uložil společně a nerozdílně neúspěšným žalobcům a) a b) ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku dle § 211 a § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř., když k určení lhůty delší nebo stanovení plnění ve splátkách neshledal odvolací soud důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, a to za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Praha 24. března 2021

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Barchánková.